

ЗАКОН

О ПОТВРЂИВАЊУ УГОВОРА ИЗМЕЂУ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И РЕПУБЛИКЕ КАЗАХСТАН О ТРАНСФЕРУ ОСУЂЕНИХ ЛИЦА

Члан 1.

Потврђује се Уговор између Републике Србије и Републике Казахстан о трансферу осуђених лица који је потписан у Београду, 24. августа 2016. године, у оригиналу на српском, казашком и енглеском језику.

Члан 2.

Текст Уговора у оригиналу на српском језику гласи:

Уговор између Републике Србије и Републике Казахстан о трансферу осуђених лица

Република Србија и Република Казахстан (у даљем тексту: државе уговорнице),

у жељи да развију ефикаснију сарадњу у области трансфера осуђених лица у циљу омогућавања њихове рехабилитације и ресоцијализације,

сматрајући да овај циљ може бити остварен кроз закључивање билатералног уговора којим се омогућава да осуђена лица издржавају казну у средини из које потичу,

сагласиле су се о следећем:

Члан 1.

Општи принципи

1. Државе уговорнице се обавезују да ће, под условима које садржи овај уговор, најтешње међусобно сарађивати у области трансфера осуђених лица.

2. Лице осуђено на територији једне државе уговорнице може бити пребачено, у складу са одредбама овог уговора, на територију друге државе уговорнице, у сврху издржавања изречене казне. У ту сврху, то осуђено лице или његов законски заступник, може да изрази, било држави изрицања казне, или држави извршења казне, своју жељу да буде пребачено, на основу овог уговора, у државу чији је држављанин.

Члан 2.

Дефиниције

У сврху овог уговора:

а) „осуђено лице” означава свако лице, укључујући и малолетника, које издржава казну затвора на територији било које државе уговорнице;

б) „пресуда” означава сваку правоснажну судску одлуку којом се изриче казна затвора због извршеног кривичног дела;

ц) „држава изрицања казне” означава државу уговорницу у којој је донета пресуда против лица и из које је то лице пребачено или може да буде пребачено;

д) „држава извршење казне” означава државу уговорницу на чију територију осуђено лице може да буде пребачено или је већ пребачено ради извршења казне затвора;

Члан 3.

Централни органи

1. За потребе овог уговора, централни органи које су одредиле државе уговорнице, ће комуницирати директно.

2. Централни органи су:

за Републику Србију – Министарство правде Републике Србије;

за Републику Казахстан – Генерално тужилаштво Републике Казахстан

3. Државе уговорнице обавештавају једна другу дипломатским путем о свим променама и допунама које се односе на централне органе.

Члан 4.

Услови трансфера

Осуђено лице може да буде пребачено на основу овог Уговора уколико су испуњени следећи услови:

- а) да је лице држављанин земље у којој казна треба да буде издржана;
- б) да је пресуда правоснажна и извршена;
- ц) да се против осуђеног лица не спроводе никакве судске радње у држави изрицања казне;
- д) да преостали део казне затвора коју лице треба да издржи није краћи од једне (1) године у тренутку пријема замолнице за трансфер. У изузетним случајевима, трансфер може да се спроведе чак и када је преостала дужина трајања казне коју осуђено лице треба да издржи краћа од оне која је наведена у овој тачки;
- е) да се осуђено лице или његов законски заступник у случају да осуђено лице због година старости, физичког или менталног стања не може самостално да изрази свој пристанак, сагласи са трансфером;
- ф) да дела због којих је то лице осуђено представљају кривично дело према националном законодавством обе државе уговорнице;
- г) да су обе државе уговорнице сагласне са трансфером осуђеног лица.

Члан 5.

Услови за одбијање трансфера

Трансфер може да буде одбијен ако:

- а) држава изрицања казне сматра да би трансфер могао да повреди њен суверенитет, безбедност и јавни поредак или да је у супротности са њеним националним законодавством;
- б) се казна на основу националног законодавства државе извршења казне значајно разликује од казне коју је одредила држава изрицања казне;
- ц) осуђено лице није отклонило штету која је настала извршењем кривичног дела или није платило трошкове на чије је измирење било обавезано пресудом;
- д) се у држави извршења казне против тог лица води кривични поступак или је правоснажно осуђено за исто кривично дело.

Члан 6.

Одлука о трансферу

1. Државе уговорнице доносе одлуку о трансферу у складу са овим уговором и у складу са њиховим националним законодавством.
2. У случају одбијања трансфера, таква одлука мора бити образложена.
3. При доношењу одлуке о трансферу, између осталог, узима се у обзир врста и тежина кривичног дела, догађаји и околности под којима је почињено, могућности рехабилитације и ресоцијализације, године старости и здравствено стање осуђеног лица, његова/њена породична ситуацију, испуњење обавеза у вези са плаћањем одштете оштећеним лицима.

Члан 7.

Обавеза обавештавања о исходу по замолници и о достављеним списима

1. Држава изрицања казне обавештава осуђено лице на које овај уговор може да се примени о могућностима за трансфер на основу овог уговора и о правним последицама трансфера.

2. Уколико држава изрицања казне прихвати захтев за трансфер осуђеног лица, она ће о томе обавестити државу извршења казне и доставиће јој следећу документацију и податке:

- а) презиме, име, датум и место рођења осуђеног лица;
- б) о врсти казне, датуму почетка и завршетка извршења казне;
- ц) обавештење о дужини издржаног дела казне и дужини преосталог дела казне, укључујући и обавештење о притвору и све друге податке неопходне за извршење казне;
- д) оригинал или оверени препис правоснажне и извршне пресуде и других судских одлука;
- е) оверени препис законских одредаба које су примењене на осуђено лице;
- ф) уколико је потребно, лекарски извештај и извештај социјалног радника који се односе на осуђено лице, информације о његовом лечењу у држави изрицања казне и препоруке за наставак лечења;
- г) изјаву предвиђену у члану 4. став 1. тачка е) овог уговора која садржи сагласност осуђеног лица са трансфером.

3. Уколико држава извршења казне, након извршене анализе докумената које је послала држава изрицања казне, утврди да би трансфер осуђеног лица могао бити извршен, она ће држави изрицања казне послати следећа документа и информације:

- а) доказ да је осуђено лице држављанин државе извршења казне;
- б) оверени препис законских одредаба које ће бити примењене на осуђено лице.

4. Ако држава извршења казне сматра да информације и документација које је доставила држава изрицања казне нису довољне, може затражити додатне информације.

5. Уколико је замолница за трансфер одобрена, државе уговорнице се што хитније договарају о датуму, месту, времену и свим другим релевантним условима трансфера. Заједно са трансфером осуђеног лица, извршиће се и предаја његових личних ствари.

6. Осуђено лице или његов/њен законски заступник ће бити обавештено у писаној форми о одлуци која је донета поводом његовог/њеног захтева за трансфер.

Члан 8.

Сагласност и провера

1. Држава изрицања казне ће предузети неопходне мере како би осуђено лице дало своју сагласност за трансфер у складу са чланом 4. став 1. тачка е) овог уговора добровољно и у потпуности свесно правних последица тог трансфера.

2. Држава изрицања казне ће омогућити дипломатском представнику државе извршења казне да провери да ли је та сагласност дата у складу са условима предвиђеним у ставу 1 овог члана.

Члан 9.

Последице трансфера по државу изрицања казне

1. Преузимање осуђеног лица од стране државе извршења казне има за последицу обуставу извршења казне у држави изрицања казне.

2. У држави изрицања казне, казна се више не може извршавати када држава извршења казне сматра да је њено извршење окончано.

Члан 10.

Последице трансфера по државу извршења казне

1. Држава извршења казне наставља са извршењем казне према свом националном законодавству.

2. Ако казна, у смислу њене врсте или дужине, није у складу са казном предвиђеном националним законодавством државе извршења казне, држава извршења ће, на основу свог националног законодавства, да је замени казном која у највећој могућој мери одговара казни предвиђеној у њеном законодавству за исто кривично дело. У том случају, она неће, у односу на врсту или дужину, бити строжија него казна одређена у пресуди коју је изрекла држава изрицања, нити ће прећи максималну дужину коју предвиђа национални закон државе извршења казне за исто кривично дело. Казна неће бити условљена никаквом минималном дужином казне која се примењује за исто кривично дело на основу националног законодавства државе извршења казне. Држава извршења казне ће послати судску одлуку држави изрицања.

3. На извршење казне и разматрање питања у вези са условним отпустом осуђеног лица примењиваће се национални прописи државе извршења казне.

Члан 11.

Амнестија, помиловање или друге мере ублажавања казне

Свака држава уговорница може, у складу са својим националним законодавством, да одобри амнестију, помиловање или да примени друге мере ублажавања казне према лицу чији је трансфер извршен.

Члан 12.

Ревизија пресуде

Само држава изрицања казне има право да врши ревизију пресуде.

Члан 13.

Престанак извршења и измена казне

Држава извршења ће прекинути извршење казне чим је држава изрицања обавести о одлуци која за последицу има да казна више није извршна. Исто се примењује и у случају измене казне.

Члан 14.

Обавештење о извршењу казне

Држава извршења казне ће обавестити државу изрицања у вези са извршењем казне у случајевима:

- а) када сматра да је извршење казне окончано;
- б) у случају бекства или смрти осуђеног лица пре истека казне;
- ц) уколико држава изрицања казне затражи такво обавештење.

Члан 15.

Транзит

1. Државе уговорнице могу, у складу са својим националним законодавством и без повреде властитих интереса, да одобре транзит преко њихове територије осуђених лица која нека трећа држава пребацује у другу државу уговорницу.

2. У ту сврху, држава уговорница молиља шаље замољеној држави уговорници захтев за транзит који садржи податке о идентитету лица које се пребацује, податке о његовом/њеном држављанству и кратку изјаву о појединостима случаја, преко централног органа или, у посебно хитним случајевима, преко Међународне организације криминалистичке полиције (ИНТЕРПОЛ). Уз захтев за транзит доставља се и копија документа којим се одобрава трансфер тог лица.

3. У току транзита, замољена држава уговорница ће лице које се спроводи, држати у притвору на својој територији.

4. Одобрење за транзит није потребно ако се транзит врши ваздушним путем а слетање у државу транзита није предвиђено. У случају непланираног слетања на територију државе транзита, држава која врши транзит ће одмах обавестити државу транзита а држава транзита ће држати у притвору лице чији се транзит врши, најдуже петнасет (15) дана у очекивању захтева за транзит.

5. Ако у року наведеном у ставу 4. овог члана, захтев за транзит не буде примљен, то лице ће бити ослобођено, осим ако се државе уговорнице не договоре другачије.

Члан 16.

Језици и трошкови

1. Замољница за трансфер осуђеног лица и неопходна документа биће достављени на језику државе уговорнице молиље са преводом на језик замољене државе уговорнице или на енглески језик. Ако молбу подноси осуђено лице, она може бити сачињена на језику који он/она говори.

2. Трошкове везане за примену овог уговора сносиће држава извршења казне, осим ако су исти начињени на територији државе изрицања казне.

3. Трошкове везане за транзит сносиће држава уговорница молиља.

4. Трошкове везане за притвор осуђеног лица током његовог/њеног транзита преко територије државе транзита сносиће замољена држава уговорница.

Члан 17.

Однос овог уговора са другим међународним споразумима

Овај уговор не дира у права и обавезе држава уговорница које произилазе из међународних споразума чије су чланице.

Члан 18.**Решавање спорова**

Сви спорови који настану у вези са применом или тумачењем овог уговора решавају се консултацијама и преговорима између централних органа држава уговорница.

Члан 19.**Завршне одредбе**

1. Овај уговор подлеже потврђивању.
2. Овај уговор се закључује на неодређени временски период и ступа на снагу даном пријема последњег обавештења којим се државе уговорнице, дипломатским путем, међусобно обавештавају да су завршени унутрашњи правни поступци потребни за ступање на снагу Уговора.
3. Овај уговор може бити допуњен на основу међусобне сагласности држава уговорница, посебним протоколима који ће бити саставни део Уговора и који ступају на снагу у складу са ставом 2. овог члана.
4. Овај уговор ће престати да се примењује по истеку периода од сто осамдесет (180) дана од дана пријема писаног обавештења друге државе уговорнице о њеној намери да откаже уговор, дипломатским путем.
5. У случају отказа овог уговора, процедуре трансфера започете током периода његовог важења, остају на снази до њиховог окончања.
6. Овај уговор се примењује и на извршење казни које су изречене пре његовог ступања на снагу.

У ПОТВРДУ ТОГА, доле потписани, са пуним овлашћењем, су потписали овај уговор.

Сачињено у Београду, дана 24. августа 2016. године, у по два примерка на српском, казашком и енглеском језику, при чему је сваки текст подједнако веродостојан.

У случају неслагања у тумачењу одредби овог уговора, меродаван је текст на енглеском језику.

За Републику Србију

За Републику Казахстан

Нела Кубуровић

Жакип Асанов

Члан 3.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије - Међународни уговори”.

О Б Р А З Л О Ж Е Њ Е

I. Уставни основ за доношење закона

Уставни основ за доношење Закона о потврђивању Уговора између Републике Србије и Републике Казахстан о трансферу осуђених лица садржан је у члану 99. став 1. тачка 4. Устава Републике Србије, према коме је у надлежности Народне скупштине да потврђује међународне уговоре, када је законом предвиђена обавеза њиховог потврђивања.

II. Разлози за потврђивање Уговора

Правна сарадња између Републике Србије и Републике Казахстан, када је у питању трансфер осуђених лица, није регулисана ни билатералним, ни мултилатералним уговорима.

Потврђивањем Уговора о трансферу осуђених лица створиће се услови за одвијање наведеног вида међународне правне помоћи између две државе.

III. Оцена потребе финансијских средстава за спровођење закона

За примену овог закона није потребно обезбедити финансијска средства у буџету Републике Србије, већ ће се закон извршавати из средстава која се редовно обезбеђују за рад органа који ће закон извршавати. Наиме, средства су обезбеђена Законом о буџету Републике Србије за 2018. године у оквиру Раздела број 23 – Министарство правде, Програм 1602 - Уређење и управљање у систему правосуђа, функција 360 – јавни ред и безбедност неklasификовани на другом месту, Пројекат 0010 – Администрација и управљање, Економска класификација 422 - трошкови путовања. Наредних година средства за извршавање овог закона ће бити планирана у оквиру лимита утврђених од стране Министарства финансија у поступку доношења Закона о буџету Републике Србије.